Af: Mogens Folkmann Andersen, presse- og kommunikationsmedarbejder i DSAM - mfa@dsam.dk

KLUMME OM KOMMUNIKATION OG PRESSE I DSAM:

Lydhørhed over for almen praksis

Begreber som lægedækning, målbeskrivelse, specialeplanlægning og praksisbus har tidligere kun interesseret få, men nu fanger de medier-nes, embedsmændenes og politikernes opmærksomhed. DSAM inviteres ofte til møder for at forklare om aktuelle emner. Det kræver ekstra arbejde fra bestyrelse og sekretariat; planlægning, udarbejdelse af præsentationer og indsamling af viden – alt imens det daglige arbejde fortsætter.

Med den nye politiske aftale om fremtidens sundhedsvæsen er almen praksis sat i centrum. Aftalen indebærer investeringer i flere ressourcer og flere kolleger. Det er positivt, hvis intentionerne bliver realiseret. Lydhørheden betyder, at FYAM's formand, Malene Nepper, har fået aftaler med alle regionsrådsformænd for at diskutere lægedækning ud fra de kommende lægers perspektiv. Samtidig besøger embedsmænd og politikere DSAM's ledelse i deres praksis, og DSAM repræsenteres i centrale arbejdsgrupper.

Med andre ord bliver der lyttet til almen praksis. Selvom ikke alt, vi siger, bliver indarbejdet, bidrager møderne til en større forståelse af vores funktion og betydning i sundhedsvæsnet. Tre dage efter sundhedsaftalen blev indgået, besøgte de konservatives sundhedsordfører, Per Larsen, DSAM's formands praksis for at diskutere, hvordan man gør det attraktivt at være læge i hele landet.

Denne interesse betyder, at når DSAM inviteres, stiller vi gerne op. Og når vi selv inviterer, oplever vi, at beslutningstagere og samarbejdspartnere tager imod. Vi bliver klogere på hinanden, og forhåbentlig opnår vi en gensidig forståelse.

Sundhedsreformen fylder meget, men det er ikke det eneste område, hvor DSAM er i medierne. Vi ser også interesse for emner som Kræftpakke V, kørekort og kørselsforbud, genoplivningsregler og hormonspiraler. Senest har Wegovy og Ozempic fået opmærksomhed. Det understreger, hvor omfattende almen praksis' rolle er, og hvilken central rolle familielægen spiller i sundhedsvæsnet. Den nære relation mellem patient og læge er afgørende – både når det handler om at vejlede en ung kvinde om hormonprævention, og når den alvorlige samtale om køreevne skal tages. Her viser almen praksis tydeligt sin værdi.

Men det er ikke nok kun at være til stede i debatten. Vi skal fortsat arbejde for at sikre, at almen praksis er attraktiv for nye generationer af læger. Det handler om både arbejdsforhold, uddannelse og en kultur, hvor familielægen anerkendes. Vi kan ikke tage denne opmærksomhed for givet. //